

opkræve det Beløb, den virkelig har Brug for til de ordinære Udgifter, thi jeg anser det for ganske uheldigt, at man gennem Lovgivningen arbejder paa en saadan Maade, at man skal bidrage til, at en Kommune ligesom skal tvinges til at laane Penge og til at leve paa Laan. Det vil være ganske meningsløst at blive ved at gaa frem ad den Vej og sige til Københavns Kommune, at den maa ikke paa-ligne mere, men skal blive ved at forøge sin Gæld fra Aar til Aar, saaledes at den i Tidens Løb kan blive en fattig Kom-mune, og saaledes at man kan naa den Tid, da de ude i Landet, som have svaret de store Skatter gennem Tiderne, medens Københavns Kommune har klaret sig med smaa Skatter, skulde komme til paa en eller anden Maade at yde Bidrag til en saadan Kommune, fordi man ikke i Tide har givet den Lov til at beskatte paa en sundere og bedre Maade, end Tilfældet er. Ud fra disse Betragtninger og ud fra dette, at der er Fremgang paa de to Punkter, vil jeg dog tilraade at stemme for Forslaget i den Skikkelse, det nu har, saaledes at det kan gaa ned til Folketinget. — saa kan det jo se paa Forslaget og sige, om det finder dette tilfredsstillende eller ikke.

Ordføreren (Bramsen): Ja, jeg antager ikke, at det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Kristensen) har tænkt sig, at jeg her skulde kunne gennemgaa de af ham opstillede 50 Regnestykker eller saa, som vi nu have hørt. Jeg vil kun sige, at jeg antager, at de enten maa skrive sig fra en Kommune, som har særegne Regler for sin Skatteligning, eller ogsaa kunne hans Beregninger ikke være rigtige. Vi kunne jo ikke anlægge Hurup-Synspunktet for hele denne Skattelovgivning, især da vi ikke kende det. Faktum er, at enhver Kom-mune har sine Regler, men Grænserne — og det er dem, jeg har talt om — ere angivne i Kommunallovens § 7, og disse Grænser har det ærede Medlem erkendt for at være rigtigt angivne. Naar jeg har udtalt ved forrige Behandling, at i visse Tilfælde, som jeg nærmere anførte, virkede Skalaen stærkere end den Adgang, som der i Kom-munerne udenfor København og Frederiks-berg er til at forhøje Indtægterne med visse Procent, fastholder jeg dette fuldt ud. Hvis en Skatteprocent i en Kommune er 1,4, sagde jeg, vil en Mand, som har 1,000 Kr.s Indtægt, i denne Kommune komme til at betale 14 Kr. i Skat, og det vil han og-

saa komme til i København. Hvis jeg tænker mig, at denne Mand f. Eks. vinder 25,000 Kr. i Lotteriet og har 1,000 Kr. deraf det næ-ste Aar, vil han efter Reglerne for den kommunale Beskatning ikke kunne faa mere end disse 1,000 Kr. beskattet, som om det havde været 1,500 Kr., og vil som Følge deraf komme til at betale 1,4 pCt. af 1,500 Kr., og det er altsaa 21 Kr. Lægges de 21 Kr. til de 14 Kr., er det 35 Kr. af hans 2,000 Kr. Men hvis det samme passerer en Mand i København, vil han komme til at betale 48 Kr. i Skat. Det maa det ærede Medlem absolut lade blive staaende, det kan han ikke rokke ved. At man nu tillige vilde give denne Mand med 1,000 Kr. eller 2,000 Kr. i Indtægt dette Tillæg paa 25 pCt., som Kommunal-loven giver Adgang til, tvivler jeg stærkt paa. Men selv om man vilde give denne lille Mand dette Tillæg, som Loven til-lader at give under særlig gunstige For-hold, stor Formue, store Indtægter, ingen Børn o. s. v., selv om man vilde give denne Mand med 1,000 Kr.s Arbejdsindtægt og 1,000 Kr.s Renteindtægt dette Tillæg, vilde han alligevel ikke komme op paa den Skat, han vilde komme til at betale her i København. Dette Eksempel har jeg saa forfulgt videre, og jeg tror nok, det ærede Medlem bliver nødsaget til at lade dem staa. Jeg maa i hvert Fald indtil videre, indtil jeg nærmere har kunnet undersøge hans Be-regninger, naar de foreligge i Tidenden, bestemt fastholde, at mine Beregninger i forrige Møde ere rigtige, og at den sti-gende Indtægtsskala, som netop angiver den fulde Stigning, man overhovedet i nogen Kommune kan komme til, nemlig $5\frac{1}{3}$ Gange, saaledes at 1 Kr. i den ene Haand betaler lige saa meget i Skat som $5\frac{1}{3}$ Kr. i den anden Haand fuldstændig opvejer denne Adgang til at kunne forhøje Beløbet under visse Forhold, ikke det sam-lede Beløb som her, men de særlige Beløb, der skrive sig fra Indtægtskilder af mere særegen Beskaffenhed, altsaa udenfor den Arbejdsindtægt, som ikke kan forhøjes procentvis. Jeg maa fastholde, hvad jeg i den Henseende har udtalt, og skulde det bagefter vise sig, at det ærede Medlem — hvad jeg bestemt ikke tror — skulde have Ret i sine Paastande overfor mine Paa-stande, lover jeg ham, at jeg skal benytte den første Lejlighed, som kommer, til at erkende det, da det paa ingen som helst Maade er min Mening at ville stikke noget under Stolen endsige undlade at er-